

[Holger Eriksen.]

eller også må de kammerater, der vælger dem ind, sørge for at skaffe dem dækning, hvilket altså vil sige, at de pågældende må gennemføre en selvbeskatning til gengæld for, at samfundet har glemt at yde, hvad det i virkeligheden havde forpligtelse til.

Må jeg i denne forbindelse minde om, at da vi i sin tid i Danmark fik en rigsdag, valgt på demokratisk basis, var det første, man sørgede for at få gennemført, en bestemmelse om, at rigsdagsmændene skulle aflønnes. Og det blev yderligere slået fast, at de var forpligtet til at modtage denne løn, fordi man vidste, at det kun var på papiret, man indførte demokrati, hvis man ikke gjorde det muligt for såvel rig som fattig at modtage disse mandater. Havde man ikke gjort det, ville man i virkeligheden være blevet ramt af Anatole France's berømte udtalelse om, at vi har lighed for loven, idet loven forbyder både de fattige og de rige at sove under Seinebroerne. Man forstod det dengang, men man gennemførte ikke noget lignende for kommunalrådenes vedkommende, simpelthen fordi der ikke var nogen grund til det. Men grunden foreligger nu, og det fremgår også af den stilling, de forskellige kommunalrådsforeninger har indtaget overfor forslaget, at de forstår, det er vel begrundet nu at gennemføre dette meget beskedne vederlag for tabt arbejdsfortjeneste.

Det ærede medlem hr. Victor Larsen talte om, at det ville føre for vidt, hvis man gennemførte en administrationsordning for samtlige købstæder. Men det er der heller ingen, der tænker på, og skulle det ærede medlem virkelig gå omkring med en følelse af, at f. eks. Ebeltoft eller Mariager ville gennemføre noget lignende, ville jeg for mit vedkommende ikke have spor imod, at der indføres en bestemmelse i loven om, at en sådan ordning kun kan gennemføres med indenrigsministeriets samtykke, efter at indenrigsministeriet på en eller anden måde får fastslået, at forholdene i øvrigt taler derfor.

Jeg forstod, at det var et søgt argument. Men af større betydning var heller ikke udtalelsen om, at det hidtil har været således, at oppositionen kunne snakke sig til rette med flertallet, men det ville blive vanskeliggjort, når man fik den omhandlede magistratsordning. For det første skal jeg gøre opmærksom på, at de konservative, som udgør mindretallet i Aarhus byråd, går ind for det lovforslag, der her foreligger, med fuldt så megen styrke som socialdemokraterne. Det vil altså sige, at de frygter

ikke noget i den retning. For det andet forekommer det mig, at jeg undertiden i referater af Københavns borgerrepræsentations møder netop har set beklagelser over, at magistratsmedlemmerne havde lettere ved at finde hinanden end borgerrepræsentanterne, hvilket altså viser, at magistratsordningen netop fremmer den mulighed for forhandling, som det ærede medlem syntes at lægge megen vægt på. For det tredje skal de afgørende bestemmelser alligevel træffes i byrådene, og derfor bliver der nøjagtig de samme muligheder for forhandling, som der har været før.

Jeg tror derfor ikke, de indvendinger, der er fremkommet her, har nogen videre vægt, og jeg håber, at de i hvert fald ikke skal være til hinder for, at partiet til syvende og sidst kan give dette forslag sin støtte.

Finn Poulsen: Må jeg gøre den højtærede minister opmærksom på, at der i hvert tilfælde ikke fra min side har været udtrykt nogen som helst mistillid overfor de kommunale råd eller manglet på anerkendelse af rådernes arbejde. Jeg ved ikke, hvorledes den højtærede minister kom til den opfattelse. Det, jeg forsøgte, var at trække nogle af de konsekvenser op, man kunne forvente af denne lovgivning, men der lå ikke heri noget som helst i retning af mistillid til de kommunale råd.

Må jeg dernæst sige, at det måske var lidt uheldigt at bruge udtrykket „borgerligt ombud“. Det, der er det væsentlige i vor principielle modstand mod dette vederlag, er, at det tillidsforhold mellem vælger og repræsentant, som det kommunale selvstyre er bygget op på, kan komme ud for en svækkelse, når dette økonomiske vederlag knyttes dertil, og det er i hvert fald givet, at befolkningen i øjeblikket bestemt ikke vil se med forståelse på det, der her foreslås.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen fremhævede, at jeg havde sagt, at der skulle en stærk begrundelse til. Ja, det mener jeg, der skal, og jeg mener ikke, at den begrundelse, der her fremføres, er stærk nok — jeg mener det heller ikke efter det ærede medlems andet indlæg. Man kan ikke bygge en lovgivning op på enkelttilfælde. Jeg bestrider ikke, at der kan være enkelte tilfælde, hvor der kan være vanskeligheder, men det kan ikke bære en lovgivning, når der til denne lovgivning er knyttet betydelige ulemper i anden retning: At der kan være enkelte problemer — jeg har særlig talt om det almindelige princip — og særlige